

СЛУЖІННЯ ПРЕСВІТЕРА ЄХБ

Інтерв'ю з Валерієм Степановичем Антонюком,
головою Всеукраїнського Союзу Церков
Євангельських Християн-Баптистів

Цей номер журналу присвячений пастирському служінню: його важливості і особливостям, ролі Бога та церкви в вибранні і поставленні на служіння, передачі служіння молодим братам. Кілька років тому братством ЄХБ в Україні був прийнятий документ «Положення про служіння пресвітера в помісній церкві ВСЦ ЄХБ». Сьогодні наша розмова з Головою Всеукраїнського союзу церков євангельських християн баптистів Антонюком Валерієм Степановичем.

1. Валерій Степанович, а яка історія виникнення цього документу?

Розмова про написання такого Положення велась ще в 2014-2015 роках. Це був час, коли відбувся Майдан і почалася війна, досить тривожний і нестабільний час. Але Правління Союзу ЄХБ, піклуючись про стабільність в церквах, бачило необхідність такого документу. Спочатку це питання піднімалось на рівні розмов, потім обговорювалось на рівні керівництва, але всі розуміли необхідність визначення певних положень відносно служіння пресвітера.

2. Хто працював над ним?

Фактично Правління Союзу, заступники Голови і пастирський комітет певний час напрацьовували пропозиції, а потім приступили до написання самого документа. Це зайняло майже рік, хоч саме Положення не є об'ємним. Просто відбувалися дискусії, йшло активне обговорення і ми маємо документ, який є сьогодні.

3. Що спонукало написати такий документ?

Сама ситуація, обставини нашого служіння вимагали, щоб ми мали таке Положення, яке б визначало основні напрямки служіння пресвітера, його права та обов'язки, зв'язок пресвітера з церквою і підзвітність, окреслювало основні завдання і відображало основні принципи взаємовідносин з іншими пресвітерами та церквами. Раніше існував такий посібник «Настільна книга пресвітера». Але змінився час і обставини і це стало причиною появи такого документу.

Друга причина – ми бачимо, що в деяких нових церквах частина служителів відривалась від загального уявлення про церкву, братство, Союз. Не

завжди було правильним і підготовленим саме обрання пресвітерів в сучасних умовах.

По-третє – багато служителів потребують матеріальної і фінансової підтримки від церков. Тому ми хотіли це все відобразити в якомусь документі і дати як рекомендацію для церков.

Є ще і четверта причина – це взаємозв'язок і взаємодія пресвітерів різних церков між собою, підзвітність і зв'язок з іншими служителями. Ми живемо в час індивідуалізму і тому це теж дуже важливо.

4. Як використовується це Положення?

Ми провели певну підготовку до прийому цього документу, спочатку на Правлінні, потім на Раді Союзу з усіма обласними пресвітерами і пресвітерами великих церков. Провели пастирську конференцію, де обговорювали це Положення, були дискусії і брати могли внести пропозиції та поправки. Так остаточно був прийнятий цей документ і він був розісланий по церквах як рекомендація про основні засади служіння пресвітера.

Сьогодні це Положення використовується як рекомендовані принципи при обранні пресвітера, його звітності і ротації, певні поради відносно підтримки служителів.

5. Як це Положення співвідноситься до принципу “загального священства”?

Ми абсолютно переконані, що цей документ ні в якому разі не вступає в протиріччя чи дисонанс з основним баптистським принципом "загального священства", який проголошує, що церква і всі віруючі є загальне священство. Кожен із нас і ми всі – служителі Богу. Але так як Господь виділяє із церкви особливих людей на особливе служіння: пресвітера, диякона, благовісника чи вчителя (Єф 4:11,12), то потреба є в тому, щоб ця категорія служителів могла послужити всій церкві. Це допомагає пресвітерам чіткіше зрозуміти відповідальність, права, підзвітність, взаємодію і зв'язок між церквами. Тому Положення абсолютно гармоніє з цим принципом, який сповідують церкви ЄХБ.

6. Яка типова модель виборів служителів в братстві ЄХБ?

Якщо ми в загальному подивимось на Положення, то побачимо кілька принципів. По перше, ми бачимо, що призначення Богом на служіння здійснюється через вибрання церквою і рукопокладення чинними пресвітерами. З одного боку ініціатива церкви: вибрання на випробувальний термін, підтвердження служіння; з другого боку – залучення інших служителів, їх досвід і рекомендація.

В більшості церков це так і відбувається: пресвітери вибираються церквою, підтверджуються церквою і рукопокладаються за участю служителів з інших церков.

7. А що залишилося “за бортом” Положення?

Звичайно, хотілось би це Положення мати більш детальнішим, розшифрувати, яке має бути служіння пресвітера. Це основне завдання в майбутньому для пастирського комітету – підготувати і видати його як посібник для служителів та рекомендацію для церков. Це допоможе уже діючим пресвітерам і тим, хто тільки починає служіння.

Хотілося, щоб кожна помісна церква дослухалася рекомендацій цього Положення. Втім ми бачимо, що більшість церков користується цим документом, втілюючи в життя його принципи. Це ми відмічаємо на пастирських конференціях та відвідуючи церкви на місцях. Все це сприяє духовному розвитку церкви, взаєморозуміння між служителями і церквами. Звичайно, є церкви і служителі, які з настоєю сприймають це Положення, але час показує, що це є допомогою і хорошим інструментом для збудування і взаємовідносин. А це і є основна мета цього документу.

Дуже дякуємо за коментар і пояснення. Хай Господь рясно благословить ваше служіння на збудування церков нашого братства!

**Інтерв'ю брав Олександр Зигаленко,
пастор церкви, декан магістерської програми
Кременчуцької євангельської семінарії.
Кременчуг, 15 грудня 2021**